

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **THERMOSERVIS - TRANSPORT s.r.o.**, se sídlem Roviny 825/4, Brno, zast. Mgr. Jakubem Cupákem, advokátem, se sídlem Pražákova 1008/69, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 65, Praha 10, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 12. 2022, č. j. MZP/2022/560/1576, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 10. 2023, č. j. 17 A 16/2023-42,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni se vrací poměrná část zaplaceného soudního poplatku ve výši 4.000 Kč k rukám jejího zástupce Mgr. Jakuba Cupáka, advokáta, která bude vrácena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze shora označeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) zamítl žalobu, kterou se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí ze dne 22. 12. 2022, č. j. MZP/2022/560/1576, kterým žalovaný změnil rozhodnutí České inspekce životního prostředí ze dne 15. 8. 2022, č. j. ČIŽP/47//2022/6980. Tímto rozhodnutím, ve spojení s napadeným rozhodnutím, byla žalobkyně shledána vinnou tím, že provozovala mobilní zařízení k využívání odpadů s názvem „*Mobilní zařízení ke zpracování stavebních odpadů*“, IČZ: CZB01416, a to ve stacionárním zařízení provozovaném žalobkyní v provozovně v Brně na ul. Uhelná – zařízení CZB01135, následně v provozovně v sídle společnosti na adrese Roviny 825/4, Brno-Chrlice -zařízení CZB01274 a dále v lokalitě Smolín, v rozporu s povolením provozu, resp. s jeho schváleným provozním řádem v období let 2017 až 2022, přičemž nepovoleným způsobem nakládala s odpady (STAVOZEMÍ) v množství 988.116 tun. Tím porušila § 14 odst. 1 a § 19 odst. 1 písm. c) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů. Žalobkyni byla uložena pokuta ve výši 450.000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1.000 Kč.

[2] Proti napadenému rozsudku se žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) bránila včas podanou kasační stížností.

[3] Dříve, než Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl, stěžovatelka ji vzala zpět podáním ze dne 14. 1. 2024.

[4] Podle § 37 odst. 4 s. ř. s., *může vzít navrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl*. Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s., *soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět*.

[5] Jelikož projev vůle stěžovatelky, jímž jednoznačně došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti, že jím stěžovatelka zamýšlí ukončit řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s. řízení zastavil.

[6] O náhradě nákladů řízení rozhodl kasační soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

[7] Nejvyšší správní soud současně v souladu s § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku sníženého o 20 %, tj. 4.000 Kč. Tento soudní poplatek bude stěžovatelce k rukám jejího zástupce vrácen ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení v souladu s § 10a odst. 3 zákona o soudních poplatcích.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. ledna 2024

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu